

หลวงปู่รอด อดนายโรง

ประวัติหลวงปู่รอด อดนายโรง

หลวงปู่รอดเป็นชาวบางพรหม ต่อมาได้ย้ายไปจำพรรษาที่วัดนายโรง จนกระทั่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดนายโรง รูปที่ ๒ และเป็นพระอุปัชฌาย์ได้ทำการอุปสมบทกุลบุตรในย่านคลองบางกอกน้อย คลองชักพระ บางละมات บางพรหม ธนบุรี ตลอดจนบางกรวย บางใหญ่ บางคูเวียง นนทบุรี จนมีลูกศิษย์เป็นจำนวนมาก หลวงปู่รอดนอกจากจะเป็นพระเถระที่มีความรู้ความชำนาญด้านวิปัสสนากัมมัฏฐาน ท่านยังมีชื่อเสียงโด่งดังเป็นพิเศษในด้านพุทธาคมและเวทย์วิทยาคมอีกด้วย โดยเฉพาะ เรื่องเบี้ยแก้และลูกอมซานหมาก

วัตถุมงคลของหลวงปู่รอดเบี้ยแก้ เป็นหอยชนิดหนึ่งในตระกูล Cypraea วงศ์ Cypraeidea จะมีลักษณะหลังนูนท้องแบน เปลือกแข็ง ผิวเป็นมัน ช่องปากยาวแคบเป็นลำรางไปจนสุดปลายทั้งสอง ข้างริมปากทั้งสองด้านเป็นหยัก ๆ คล้ายฟัน ไม่มีแผ่นปิด คนทั่วไปจะเรียกว่าหอยเบี้ย ในสมัยโบราณเคยใช้หอยชนิดนี้เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนซื้อขายแทนเงิน และเบี้ยชนิดนี้มีชื่อเรียกหลายอย่างเช่น เบี้ยจั้น เบี้ยแก้ว เบี้ยนาง อัตราการแลกเปลี่ยนจะอยู่ที่

๑๐๐ เบี้ย เท่ากับ ๑ อัฐ หรือสตางค์ครึ่ง ครั้นนำมาประกอบพิธีปลุกเสกด้วยพุทธานุสและเวทย์วิทยาคม ตามกรรมวิธีหลวงปู่แล้ว เรียกว่า เบี้ยแก้ เชื่อกันว่า เป็นวัตถุมงคลที่มีความศักดิ์สิทธิ์ ช่วยให้ผู้ถือครองตั้งอยู่ในความดี และสามารถป้องกันหรือแก้ไขอันตรายต่าง ๆ จากคุณไสย และภูตผีปีศาจได้เป็นอย่างดี ตามความเชื่อของคนในสมัยนั้น

ส่วนประกอบและมวลสารของเบี้ยแก้ : เบี้ยแก้ของหลวงปู่จะประกอบด้วยวัตถุ ๔ อย่าง คือ

๑. หอยเบี้ย

๒. พรอท

๓. ชั้นโรงใต้ดิน

๔. แผ่นตะกั่วนม

หลวงปู่จะนำวัตถุทั้ง ๔ อย่างมาเป็นส่วนประกอบการทำเบี้ยแก้ หลังจากประกอบพิธีปลุกเสกด้วยพุทธานุสและเวทย์วิทยาคมตามกรรมวิธีของท่าน เมื่อผ่านพิธีปลุกเสกแล้ว หลวงปู่จะมอบให้ลูกศิษย์ไว้ติดตัวเพื่อป้องกันและแก้ไขอันตรายต่าง ๆ ปัจจุบันเบี้ยแก้ของหลวงปู่รอด เป็นวัตถุมงคลที่หาได้ยากและมีคุณค่า

ลักษณะพิเศษเบี้ยแก้หลวงปู่รอดพอสังเกตได้ดังนี้ ตัวเบี้ย หรือที่คนทั่วไปนิยมเรียกว่า เบี้ยพลู มีขนาดไม่ใหญ่เกินไปนัก จะมีขนาดความยาว ประมาณ ๓.๔ -๓.๕ ซม. และกว้าง ๒.๔ -๒.๕ ซม. ลักษณะภายใน หากจับเขย่าดู จะมีเสียงดังเบา ๆ ซึ่งเป็นเสียงพรอทที่บรรจุไว้ภายในบริเวณใต้ท้องเบี้ยแก้ จะมีชั้นโรงใต้ดินปิดอยู่ ตั่งปากเบี้ยจนถึงท้องเบี้ย และชั้นจะ

เกาะติดแน่นอยู่กับท้องเบ้ เบ้แก่ทุกตัวจะหุ้มด้วยแผ่นตะกั่วอย่างดีและประณีตบรรจง โดยจะเปิดส่วนที่นูนของเบ้ไว้ แผ่นตะกั่วที่หุ้มเบ้แก่ จะมีการลงอักขระกำกับไว้ โดยการใช้เหล็กจาร หากดูผิวเผินอาจจะมองไม่เห็นชัด และตัวอักษรที่จารจะมีรอยเส้นเรียบ เบ้แก่ทุกเบ้จะถักด้ายหุ้มไว้ ในการถักด้ายจะมี ๒ แบบ คือ ถักหุ้มปิดหลังเบ้ และถักหุ้มเปิดหลังเบ้ แล้วทำด้วยยางมะพลับ หรือยางหมาก ปิดทับไว้อีกชั้นหนึ่ง

เบี้ยแก้ หลวงปู่รอด วัดนายโรง

ในบรรดา "เบี้ยแก้" ที่เกจิอาจารย์ชื่อดังมากมายนิยมสร้างกันตามสูตรโบราณเฉพาะของแต่ละท่านนั้น ล้วนทรงพุทธคุณเป็นที่ปรากฏทั้งสิ้น แต่ที่ได้รับความนิยมยกย่องและมีชื่อเสียงที่สุดของไทย ก็คือ เบี้ยแก้ของหลวงปู่รอด วัดนายโรง ธนบุรี หนึ่งใน "เบญจภาคีประเภทเครื่องรางของขลัง"

คนโบราณได้เคยแต่งไว้เป็นคำกลอนอย่างคล้องจอง ถึงพุทธคุณอันลือลั่นเป็นที่ปรากฏดังนี้ ...

" หมายดีที่วัดแห่งนี้	ถ้าเบี้ยขลังวัดนายโรง
ไม้ครุฑวัดอินทรี	ล้วนมีดีบินวัดหนองโพธิ์
พิศมรวัดทองมาลัย	ครึ่งเหลิ้อร้ายวัด โตนตหลวง
ราชูวัดศิระชะทอง	แหวนอภัยระต๋องวัดหนองบัว
ลูกแร่ที่วัดบางไฟ	ฤทธิ์เหลิ้อร้ายหา ไตปาน
ทุกสิ่งล้วนเป็นมงคล	ทั่วทุกคนควรค้นหา
ติดกายยามยามตรา	ภัยมิกล้ามาแผ้วพาน "

หลวงปู่รอด เป็นชาวบ้านบางพรหม เขตอำเภอตลิ่งชัน ธนบุรี อุปสมบทที่วัดเงิน หรือวัดรัชฎาธิษฐาน ที่คลองบางพรหม อันเป็นสำนักที่มีชื่อเสียงทางด้านวิปัสสนากรรมฐาน ฝ่ายอรัญวาสี

ต่อมาท่านได้ย้ายมาจำพรรษาที่วัดนายโรง จนกระทั่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสองค์ที่ 2 ของวัดนายโรง ด้วยความที่ท่านมีความเชี่ยวชาญด้านวิปัสสนาธุระระดับสูง

และล่าถอยถึงคุณวิเศษทางพุทธาคมและวิทยาคม จึงได้รับการนับถือในแถบย่านคลอง บางกอกน้อย หลวงปู่รอดเป็นพระคณาจารย์ในยุคสมัยเดียวกับท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และ หลวงปู่เอี่ยม วัดสะพานสูง เบี้ยแก้ ของหลวงปู่รอด จะใช้วัตถุธาตุต่างๆ เป็นองค์ประกอบ อันได้แก่ เบี้ยพู่ ปรอท ชั้นโรงไต้ดิน (เป็นสัตว์ตระกูลผึ้ง นำรังมาใช้ผสมสร้าง) นอกจากนี้ยังมีแผ่นตะกั่วหุบ ซึ่งท่านได้นำวัตถุทั้งหมดมาปลุกเสกลงอักขระขอมโบราณ กำกับด้วยคาถา "พระเจ้า 16 พระองค์" และ "คาถาตรีนิสิงเห" เมื่อเสร็จพิธีก็จะมอบให้กับสานุศิษย์พกติดตัว

คุณลักษณะ เฉพาะที่พิเศษของ "เบี้ยแก้ของหลวงปู่รอด" ที่ใช้เป็นหลักในการพิจารณา คือท่านมักจะคัดตัวเบี้ยที่มีขนาดใกล้เคียงกันและเลือกตัวสมบูรณ์ตามสูตรโบราณ คือ มีพื้นเบี้ยครบ 32 ซี่ เหมือนมนุษย์ ถ้าหากนำเบี้ยแก้มาสั่นฟังข้างๆ หู จะมีเสียงดังคลิกเบาๆ อันเป็นเสียงของปรอทที่บรรจุไว้ภายใน

นอกจากนี้ ที่ไต้ห้องเบี้ยจะต้องมีรังชันโรงไต้ดินปิดและเกาะติดแน่นอยู่ในสภาพเก่าและแห้ง ซึ่งเบี้ยแก้ส่วนใหญ่จะหุ้มด้วยแผ่นตะกั่วหุบทั้งลูก มีบ้างบางตัวอาจเปิดด้านหลังเบี้ยไว้ หรือบางตัวอาจไม่มีแผ่นตะกั่วหุบก็มี หากมีแผ่นตะกั่วหุบจะมีอักขระเลขยันต์เรียงเป็นระเบียบเรียบร้อย และต้องดูความเก่าให้ออกตามวันเวลากว่า 100 ปี

ประการสำคัญ "เบี้ยแก้ หลวงปู่รอด" ส่วนใหญ่จะถักเชือกหุ้มทับเอาไว้ มีทั้งหุ้มปิดหลังเบี้ย และเปิดหลังเบี้ย เบี้ยที่ถักเชือกหุมนั้นส่วนมากจะทายางลูกมะพลับ บ้างลงรัก หรือชุบรักเอาไว้อีกชั้นหนึ่ง เพื่อความคงทน ยางมะพลับหรือรักที่ลงจะมีลักษณะแห้ง มีความเก่า มีสีดำ

สมเด็จพระพุฒาจารย์(โต พรหมรังสี) วัดระฆังโฆสิตาราม

<http://www.amuletheritage.com/pdf/a03.pdf>

หลวงปู่เอี่ยม ปฐมนาม วัดสะพานสูง

<http://www.amuletheritage.com/pdf/a18.pdf>

รูปหล่อหลวงปู่รอด

อมแดงไม่ดำสนิททีเดียว หากมีการลงรักปิดทองให้สังเกตความเก่าของรักกับทองให้เป็น และเบี้ยแก้ของท่านจะปรากฏทั้งแบบมีห่วงและไม่มีห่วง บางตัวยังทำพิเศษบรรจุตะกรุด เอาไว้ด้วย เรียกว่าหายากยิ่งกว่างมเข็มในมหาสมุทร

ถ้าลองสังเกตเบี้ยแก้ของ "วัดนายโรง" กับ "วัดกลางบางแก้ว" จะเห็นว่า มีลักษณะหลายๆ อย่างที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งขนาดที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะได้วิชามาจากทางกลุ่มแม่บ้านนครชัยศรีเหมือนกันก็เป็นได้ เพราะเมื่อเทียบเคียงอายุอานามของหลวงปู่แขกและหลวงปู่ทองแล้วน่าจะเป็นพระเกจิรุ่นเดียวกัน จึงเป็นไปได้ว่าอาจจะได้รับการถ่ายทอดมาจากสำนักเดียวกัน แต่ก็พอสังเกตความแตกต่างระหว่าง 2 สำนัก ได้ที่ "เชือกถัก" เพราะลายถักจะไม่เหมือนกัน

เปี้ยแก๊ หลวงปู่รอด วัดนายโรง

เบี้ยแก้ หลวงปู่รอด วัดนายโรง

<http://www.amuletheritage.com/p-9.html>

วัดนายโรง บางกอกน้อย

วัดนายโรง ตั้งอยู่เลขที่ ๖๙๒ ถนนบรมราชชนนี ซอย ๑๕ แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เป็นวัดราษฎร์ สังกัด มหานิกาย ก่อสร้างขึ้นเมื่อ ราวปี พ.ศ. ๒๔๐๓ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ โดย ท่านเจ้ากรับ ซึ่งเป็นเจ้าของโรงละครนอกที่มีชื่อเสียงโด่งดังในอดีต เล่นละครจนมีฐานะร่ำรวย แล้วนำเงินมาซื้อที่ดินสร้างวัดประจำตระกูลของตนเอง ตั้งชื่อว่า วัดนายโรง ซึ่งหมายถึงวัดที่ก่อสร้างขึ้นโดยเจ้าของโรงละคร

สถานที่ตั้งและการเดินทางมาที่วัด

ที่ตั้งของวัดด้านหน้าทิศตะวันตกจดคลองบางกอกน้อย ทิศตะวันออกจรดคูน้ำกั้นระหว่างที่ของเอกชนกับโรงเรียนวัดนายโรง ทิศเหนือจรดคูน้ำกั้นระหว่างที่ของเอกชน และทิศใต้จดคลองบางบำหรุ

การเดินทางมาที่วัดสามารถมาได้ทั้งทางบกและทางเรือ ถ้ามาทางบกหรือรถยนต์ให้เข้าตรงซอยบรมราชชนนี ๑๕ หรือ ๑๗ ผ่านหมู่บ้านพันธ์ศักดิ์ เลี้ยวซ้ายตรงมาเรื่อย ๆ จนถึงแนวกำแพงวัดบำหรุ แล้วให้เลี้ยวขวาไปตามแนวถนนจนสุดซอย

ส่วนทางเรือ สามารถขึ้นเรือหางยาวจากท่าช้างเส้นทางที่จะไปบางกรวยหรือบางใหญ่ คลองชักพระ คลองมหาสวัสดิ์ เรือจะวิ่งผ่านหน้าวัดนายโรง แล้วขึ้นที่ท่าจอดเรือวัดนายโรง

พื้นที่

พื้นที่ของวัดเดิมมีประมาณ ๑๓ ไร่ ๘๓ ตารางวา ได้รับการจัดแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ

๑. พื้นที่เขตพุทธาวาส และสังฆาวาส จำนวน ๖ ไร่ ๑๓ ตารางวา
๒. พื้นที่เป็นที่ตั้งโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง ๖ ไร่ ๖๕ ตารางวา
๓. พื้นที่ให้เช่าเป็นที่ปลูกบ้านเรือนของชุมชน ๒ ไร่ ๕ ตารางวา

ปูชนียวัตถุที่สำคัญ

วัดนายโรงเป็นวัดเก่าแก่อายุมากกว่า ๑๕๖ ปี (บันทึก พ.ศ. ๒๕๖๑) มีปูชนียวัตถุที่สำคัญ ได้แก่ อุโบสถ วิหาร พระพุทธเจดีย์สารีริกธาตุ มณฑปหลวงปู่รอด และเรือนท่านเจ้ากรับ

อุโบสถวัดนายโรง เป็นอุโบสถขนาดกลาง ก่อด้วยอิฐถือปูน ซึ่งมีลักษณะโดยรวมคือ หลังคาสองชั้น ที่ช่อฟ้าใบระกา หางหงส์ ประดับกระจก หลังคามุงด้วยกระเบื้องเคลือบสี ส้มและสีเขียว (เป็นลักษณะพิเศษของโบสถ์วัดนายโรง เพราะในสมัยนั้นมีธรรมเนียมอยู่อย่างหนึ่งที่ได้ยึดถือสืบทอดกันมา คือ โบสถ์ วิหาร ตลอดจนถาวรวัตถุต่าง ๆ ภายในวัดราษฎร์ จะนำเอากระเบื้องเคลือบมาใช้มุงหลังคามิได้ นอกจากพระอารามหลวงหรือวัดที่ราษฎร สร้างขึ้นเพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายให้เป็นพระอารามหลวงเท่านั้น) หน้าบันเป็นลายไม้แกะสลัก มีบัวหน้ากระดาน และกระจังตั้ง กระจังรวน มีรวงผึ้ง เสารับมุขด้านหน้าและด้านหลัง ที่หัวเสาเป็นลายปูนปั้นกลีบบัว เสาทุกต้นมีม่านไข มีประตูด้านหน้าและด้านหลัง ด้านละ ๑ ประตู หน้าต่างมีด้านละ ๔ ช่อง

วิหารก่อด้วยอิฐถือปูน เป็นรูปทรงแบบเดียวกันกับโบสถ์ ซึ่งมีลักษณะโดยรวมคือ หลังคา
ลดสองชั้นมีช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ หลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผาธรรมดา หน้าบันเป็นลาย
ไม้และสลัก มีบัว หน้ากระดาน มีกระจังตั้ง กระจังรวน มีรวงผึ้ง เสารับมุข ที่หัวเสาด้านหน้า
และด้านหลัง เป็นลายปูนปั้นกลีบบัว เสาทุกต้นมีม่านไข ประตู่เข้าวิหารมีเฉพาะด้านหน้า
ทางเดียว ด้านหลังเป็นผนังทึบ หน้าต่างมีข้างละ ๒ ช่อง ชุ่มประตูและหน้าต่างเป็นลายปูน
ปั้นดอกไม้และใบไม้ ชุ่มหน้าต่างทุกช่องมีสัญลักษณ์รูปชฎาละครปั้นด้วยปูน ซึ่งใน ๒ ช่อง
แรก ปั้นเป็นแบบกระบังหน้า ส่วน ๒ ช่องหลังปั้นเป็นแบบปั้นจุเหรีจ ผนังข้างหลังด้านนอก
เจาะเป็นคูหาเข้าไปแล้วประดิษฐานพระพุทธรูป ปูนปั้นปางป่าเลไลยก์สร้างด้วยไม้ ยึดด้วย
สลัก เป็นแบบย่อมุมไม้สิบสองลงรักปิดทอง ประดับกระจกลวดลายงดงามมาก เป็นฝีมือช่าง
แต่โบราณบุษบก นี้ตั้งอยู่บนศาลาการเปรียญใช้เป็นธรรมาสน์สำหรับพระเทศนาเนื่องในงาน
ต่าง ๆ เช่น เทศน์มหาชาติ และเทศน์ประจำวันพระในเทศกาลเข้าพรรษา เป็นต้น

พระพุทธรเจดีย์สารีริกธาตุ เป็นมณฑปหรือเจดีย์สำหรับประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ ที่วัดได้รับมอบถวายจากประมุขสงฆ์สูงสุด อมรปุรนิกาย วัดไทยที่ปทุมमारาม กรุงลัมโลโบ ประเทศศรีลังกาให้นำมาประดิษฐานเป็นการถาวร ณ วัดนายโรง เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นพระบรมสารีริกธาตุที่นักโบราณคดี ได้ขุดพบที่กรุงกบิลพัสดุ์เก่า เมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๔๐ และสำหรับประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ของวัด

ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดนายโรง เรื่องราวของภาพจิตรกรรมฝาผนังตามอุโบสถและวิหาร โดยทั่วไป ส่วนมากเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติชาดก ชุตตชาติในมหานิบาตชาดก นอกจากนั้นเป็นเรื่องบริวาร เช่น เทพชุมนุม นรก สวรรค์ นางฟ้า ท้องฟ้า เมฆ นอกจากนี้ เรื่องราวในจิตรกรรมฝาผนัง ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองที่จิตรกรสะท้อนลงไว้ในภาพด้วย

สำหรับการวางตำแหน่งเรื่องราวของภาพจิตรกรรมฝาผนังนิยมเขียนไว้บริเวณผนังระหว่างหน้าต่าง ๒ บานที่เรียกว่า ห้องภาพ แต่ละห้องจะเขียนภาพเป็นเรื่อง ๆ ไม่ซ้ำซ้อนกัน เนื้อหาของเรื่องจะสรุปรวมเป็นภาพรวมใหญ่ในห้องภาพเดียวกัน ส่วนตอนบนของห้องภาพ นิยมเขียนเป็นภาพเทพชุมนุมเรียงซ้อนกันเป็นแถวขึ้นไปเป็นชั้น ๆ ถึง ๓ ชั้น สำหรับบริเวณตอนบนเหนือประตูตรงข้ามพระประธานนิยมเขียนภาพพุทธประวัติปางมารวิชัยขนาดใหญ่เต็มห้องตลอดด้าน ส่วนตอนบนด้านหลังพระประธานนิยมเขียนเรื่องพระพุทธเจ้าเสด็จลงจากดาวดึงส์กลับจากโปรดมารดา ถัดลงมาข้างล่าง ก็เป็นภาพเกี่ยวกับพระมาลัยลงมาโปรดสัตว์ที่เดือดร้อนอยู่ในนรกภูมิ

สำหรับจิตรกรรมวัดนายโรง การวางตำแหน่งภาพ และเนื้อหานั้น ดำเนินไปตามแบบที่นิยมโดยทั่วไป คือ เนื้อหาหลักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติชุดทศชาติ ด้านหลังพระประธานตอนบนเป็นภาพเกี่ยวกับพระพุทธเจ้าเสด็จลงจากดาวดึงส์ ถัดลงมาเป็นภาพชูพระมาลัยโปรดสัตว์ในนรกภูมิ ด้านหน้าพระประธานตอนบนเป็นภาพผจญมารของพระพุทธเจ้า

ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดนายโรง จัดเป็นโบราณวัตถุที่สำคัญยิ่งของวัด และเป็นจิตรกรรมที่กรมศิลปากรได้จดทะเบียนเป็นจิตรกรรมฝาผนังของชาติทศชาติชาดก

ทศชาติ หมายถึง พระชาติทั้งสิบของพระโพธิสัตว์ที่ทรงบำเพ็ญบารมีต่าง ๆ ก่อนที่จะทรงตรัสรู้เป็นพระสมณโคดมพระชาติ ดังกล่าวคือ

๑. เตมีย์ พระโพธิสัตว์ บำเพ็ญเนกขัมมบารมี คือ การออกบวช หลุดพ้นจาก กิเลสทั้งปวง
๒. ชนกพระโพธิสัตว์บำเพ็ญวิริยะบารมี คือ การเพียรพยายามแหวกว่ายในมหาสมุทรที่มีคลื่นลมรุนแรงนานถึง ๗ วัน
๓. สุวรรณสาม พระโพธิสัตว์บำเพ็ญเมตตาบารมี คือ การไม่อาฆาตต่อผู้ทำร้ายพระองค์ แม้จะถึงซึ่งชีวิต กลับแสดงกิริยาต่อบุคคลนั้นด้วยเมตตา
๔. เนมิราช พระโพธิสัตว์บำเพ็ญอธิษฐานบารมี คือ ทรงตั้งพระทัยแน่วแน่ต่อการประพฤติธรรม
๕. มโหสถ พระโพธิสัตว์บำเพ็ญปัญญาบารมี คือ ทรงใช้ปัญญาเข้าแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ อย่างหลักแหลมและถูกต้องตามครรลองธรรม

๖. ภูริทัต พระโพธิสัตว์บำเพ็ญศีลบารมี คือ ทรงมีพระทัยจดจ่อต่อการบำเพ็ญศีล แม้จะมีอุปสรรคนานาประการ
๗. จันทกุมาร พระโพธิสัตว์บำเพ็ญขันติบารมี คือ ทรงอดทนต่อภัยที่จะมาถึงพระองค์
๘. นารท พระโพธิสัตว์บำเพ็ญอุเบกขาบารมี
๙. วิฐูร พระโพธิสัตว์บำเพ็ญสัจจบารมี คือ การรักษาคำมั่นของผู้เป็นนาย แม้การรักษาคำมั่นนั้น จะเป็นภัยแก่ตัว
๑๐. เวสสันดรชาดก พระโพธิสัตว์บำเพ็ญบารมี (เป็นพระชาติสุดท้าย) ก่อนที่จะมาตรัสรู้เป็นพระสมณโคดม โดยเสวยพระชาติเป็นพระเวสสันดร ทรงบำเพ็ญบารมีทั้งเก้าประการที่บำเพ็ญมาแล้วในอดีตชาติ รวมทั้งทานบารมีที่ทรงบำเพ็ญในชาตินี้ เป็นสิบประการ ซึ่งสามารถแยกกล่าวโดยย่อได้ดังนี้
ทานบารมี ด้วยการบริจาคทานตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ แม้ก่อนจะเสด็จไปเขาวงกต ก็บำเพ็ญสัตตสดกมหาทาน ต่อมาก็ทรงยกสองกุมารและพระมเหสีให้ผู้อื่น
ศีลบารมี โดยทรงรักษาศีลอย่างเคร่งครัด
เนกขัมมบารมี โดยทรงครองเพศบรรพชิต
ปัญญาบารมี โดยบำเพ็ญภาวนามัยปัญญา สำรวมใจมุ่งพระสัมมาสัมโพธิญาณ
วิริยะบารมี ทรงพากเพียรในการปฏิบัติธรรม
ขันติบารมี ทรงอดกลั้นต่อความทุกข์ ที่ชูชกเขี่ยนตีสองกุมาร ต่อพระพักตร์ของพระองค์
สัจจะบารมี ทรงรักษาสัจจะว่าจะยกสองกุมารให้ชูชก ก็กระทำตามสัจจะนั้น แม้สองกุมารจะหนีไปซ่อนในสระ ก็ทรงเรียกหาขึ้นมา ชี้แจงเหตุผลด้วยพระเมตตา
อริชฎานบารมี ทรงตั้งพระทัยแน่วแน่ที่จะบำเพ็ญพระโพธิญาณ
เมตตาบารมี ทรงบริจาคทานให้พสกนิกรด้วยพระทัยเมตตา
อุเบกขาบารมี ทรงวางเฉย เมื่อเห็นสองกุมารถูกชูชกเขี่ยนตี

คนไทยทั่วไป ค่อนข้างกับเวสสันดรมากกว่าชาติ เรื่องอื่นๆ เพราะมีเนื้อเรื่องยาว ในทางวรรณคดีจึงแยกเขียนออกไป ๑๓ กัณฑ์ หรือพันคาถาอย่างที่เรารู้จักกันว่าคาถาพัน สำหรับการเทศน์มหาชาติ ถือได้ว่าเป็นงานบุญที่ยิ่งใหญ่ เป็นกิจกรรมที่ชาวบ้านต้องร่วมกันบำเพ็ญ แม้ในปัจจุบันก็ยังเป็นประเพณีนิยมที่สืบเนื่องมาอย่างไม่ขาดช่วง โดยเฉพาะตามชนบท

คตินิยมในเรื่องเวสสันดร มิได้ปรากฏเฉพาะทางวรรณคดี หรือสัมพันธ์กับชาวบ้านเท่านั้น แต่ยังปรากฏในจิตรวรรณคดีหรือสัมพันธ์กับชาวบ้านเท่านั้น แต่ยังไม่ปรากฏในจิตรกรรมด้วย โดยเฉพาะจิตรกรรมที่วัดสุวรรณารามแห่งนี้ จิตรกรเขียนเรื่องเวสสันดร ไว้หลายห้อง เริ่มตั้งแต่กัณฑ์ทศพรไปจนจบ

ปูชนียบุคคลที่สำคัญ

๑.หลวงปู่รอด มีชาติภูมิเป็นชาวบางพรหม อำเภอตลิ่งชัน จังหวัดธนบุรี เดิมหลวงปู่รอดอุปสมบทที่วัดเงิน (วัดรัชฎาธิษฐาน) ในคลองบางพรหม เข้าใจว่าหลวงปู่คงจะได้ศึกษาวิปัสสนาธุระจากสำนักวัดเงินนั่นเอง เพราะสมัยก่อนวัดเงินเป็นสำนักวิปัสสนาที่เลื่องลือมาก ต่อมาหลวงปู่ได้ย้ายมาจำพรรษาที่วัดนายโรง จนกระทั่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสองค์ที่ ๒ ของวัดนายโรง และเป็นพระอุปัชฌาย์ ได้ให้การอุปสมบทให้แก่กุลบุตร นับแต่ชั้น พ่อ ลูก หลาน ของแต่ละตระกูลในแถบย่านคลองบางกอกน้อย คลองชักพระ ตลิ่งชัน บางระมาด บางพรหม บางกรวย บางใหญ่ บางคูเวียง จึงมีลูกศิษย์เป็นจำนวนมาก หลวงปู่รอดเป็นพระเถระที่สำคัญองค์หนึ่งในย่านคลองบางกอกน้อย ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านวิปัสสนากัมมัฏฐาน และมีเกียรติคุณเป็นพิเศษในทางพุทธาคมและเวทย์วิทยาคม

หลวงปู่รอด เป็นองค์ปฐมนามแห่งเบี้ยแก้ ท่านได้สร้างเบี้ยแก้ขึ้น เป็นสำนักแรก ถือว่าเป็นเครื่องรางอมตะ จนมีคำกล่าวที่ว่า หมดชาติ ต้องวัดหนึ่ง เบี้ยขลัง ต้องวัดนายโรง เบี้ยแก้หลวงปู่รอด เป็นหนึ่งในเบญจภาคีที่ได้รับความนิยมสูงสุดในปัจจุบัน จัดเป็นเครื่องรางสารพัดดี มีพุทธานุภาพเข้มขลัง ใช้สำหรับแก้และป้องกันคุณไสย ภูตผี ปีศาจ สัตว์ที่มีพิษ เป็นเครื่องรางเมตตา และมหานิยมอีกด้วย

มณฑปหลวงปู่รอด เป็นที่ตั้งรูปเหมือนหลวงปู่รอด หีบทองหีบ อัฐิของหลวงปู่รอด และรูปเหมือนพระครูปริยัติวิมล อดีตเจ้าอาวาส วัดนายโรง รูปที่ ๑๐

๒.ท่านเจ้ากรับ เป็นสามัญชน แต่ที่ถูกเรียกขานเป็นถึงเจ้านั้น อาจด้วยบทบาทการแสดงละครนอกที่โดดเด่นในฐานะที่เป็นตัวพระ และเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ทางการละครของกรุงรัตนโกสินทร์

เจ้ากรับ เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๓๔๙ ตรงกับปีชวด ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดจุฬาโลก รัชกาลที่ ๑ ที่ชุมชนหลังวัดระฆังโฆสิตาราม จังหวัดธนบุรี เป็นบุตรนายถิ่น และนางกุ เจ้ากรับเป็นเจ้าของโรงละครนอกซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดังในสมัยรัชกาลที่ ๓-๔ และเดิมมีชื่อเรียกว่า “กลับ” ชีวิตประวัติของเจ้ากรับ มีเล่าไว้ว่า เมื่อนางกุตั้งครุภัก จวนจะครบกำหนดคลอด นางกุพร้อมด้วยลูกชายคนโตไปขายขนมทางเรือด้วยกัน ขณะพายเรือไปตามริมแม่น้ำเจ้าพระยา เรือพายที่นั่งมาร่ม ลูกชายจมน้ำเสียชีวิตบริเวณหน้าวัดระฆังโฆสิตาราม

เรือนท่านเจ้ากรับ เป็นตั้งรูปเหมือนท่านเจ้ากรับผู้ก่อตั้งวัดนายโรง

นางกุศเร้าโศกเสียใจเป็นอย่างมาก จนกระทั่งวันหนึ่งนางกุ ได้พายเรือไปขายขนมตามปกติ ได้พบกับหญิงชามอญคนหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงในด้านเวทย์มนต์คาถา จอดเรืออยู่ นางกุจึงได้เล่าความทุกข์จากการสูญเสียบุตรคนโตให้หญิงชามอญฟัง จนในที่หญิงชามอญคนนั้น เกิดความสงสาร จึงรับอาสาทำพิธีเพื่อขอให้บุตรชายของนางกุที่เสียชีวิตไปกลับคืนชาติมาเกิดใหม่

เมื่อนางกุตั้งครรภ์และคลอดบุตรออกมาเป็นชาย จึงตั้งชื่อว่า “กลับ” หมายถึง บุคคลผู้ตกน้ำแล้วกลับชาติมาเกิดใหม่ เมื่อนายกลับโตขึ้น ได้ฝึกละครกับคณะละครของครูทองอยู่ ซึ่งเป็นคณะละครนอกอันลือชื่อในสมัยนั้น โดยได้เล่นเป็นตัวเอกในเรื่องอีเหณา ต่อมาได้ย้ายไปเล่นกับคณะครูบุญยัง ซึ่งเป็นละครนอกที่มีชื่อเช่นกัน เมื่อครูบุญยังเสียชีวิต ผู้แสดงละครเริ่มแยกวงไปคนละทิศละทาง เจ้ากรับจึงพยายามรวบรวมตัวละครขึ้นมาใหม่ และตั้งเป็นคณะละครนอกของตัวเองโดยหน้าที่เป็นทั้งหัวหน้าและผู้แสดงนำหรือ นายโรง เจ้ากรับ ได้ย้ายไปตั้ง

บ้านเรือนที่บริเวณย่านบางบำหรุ พร้อมกับได้สรรหาผู้แสดงหน้าใหม่มาฝึกเพิ่มเติมจนเป็น คณะละครนอกโรงใหญ่ขึ้น มาโดยพยายามรักษารูปแบบและมาตรฐานการแสดงละคร แบบเดิมของครูทั้งสองเอาไว้ คณะละครนอกของเจ้ากรับ แสดงได้ดี มีชื่อเสียงจนเป็นที่ ยอมรับของคนในย่านบางบำหรุ และคนนอกพื้นที่ อย่างเช่นท่านสุนทรภู่กวีเอกของไทย

๓.พระครูปริยัติวิมล (ค่านวณ ปคุโณ)

พระครูปริยัติวิมล (ค่านวณ ปคุโณ) เดิม ชื่อ ค่านวณ นามสกุล นนท์ตา เกิด เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ตรงกับวันขึ้น ๑๐ ค่ำเดือน ๑๑ ปีมะเมีย โยมบิดาชื่อ นายบัว โยม มารดาชื่อ นางคุณ ฦ บ้านหนองแก้ว ตำบลหนองบัวทอง อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

บรรพชา/อุปสมบท เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้บรรพชาอุปสมบท ขณะอายุ ครบ ๒๑ ปี ณ วัดสว่างโนนแคน อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยมีเจ้าอธิการเที่ยง ธมฺมโช โตะ วัดเลียบ อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์เงิน คมภีโร วัด เหนืออำเภอรัตนบุรี เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอาจารย์โสม จิตตปญโญ วัดเลียบ เป็น พระอนุสาวนาจารย์ ได้รับนามฉายาว่า “ปคุโณ” บรรพชาอุปสมบทแล้ว ได้จำพรรษา และ ศึกษาพระธรรมวินัย ที่วัดบูรพาราม อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ จนสอบได้นักธรรมชั้นเอก จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๘ จึงได้ย้ายไปพรรษาที่วัดนายโรง เพื่อศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาและบาลี

พระครูปริยัติวิมล (ค่านวณ ปคุโณ) และรูปหล่อพระครูท่าน

งานปกครอง

- พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นรักษาเจ้าอาวาสวัดนายโรง ครั้งที่ ๑
- พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นรักษาการเจ้าอาวาสวัดนายโรง ครั้งที่สอง
- พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดนายโรง
- พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้ตราตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์ แขวงบางอ้อ-บางพลัด เขต ๓
- พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นเจ้าคณะแขวงบางพลัด-บางอ้อ เขต ๓
- พ.ศ. ๒๕.. เป็นรองเจ้าคณะแขวงบางขุนนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

งานการศึกษา สนับสนุนพระภิกษุ สามเณร และศิษย์วัดในปกครองให้ได้รับการศึกษาทั้งทางธรรม และทางโลกเป็นครูสอนพระปริยัติธรรมประจำสำนักวัดนายโรง และวัดสุวรรณคีรี (วัดขี้เหล็ก) เป็นกรรมการสอบธรรมสนามหลวง เป็นกรรมการตรวจธรรมสนามหลวง

งานเผยแพร่ เป็นพระธรรมกลีกลงแสดงธรรมในงานและพิธีสำคัญต่าง ๆ แสดงพระธรรมเทศนา ประจำวันธัมมัสสวนะ (วันพระ) และงานบำเพ็ญกุศลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด เป็นนักจัดรายการธรรมะทางสถานีวิทยุกระจายเสียง พล.ม.๒ และสถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อพระพุทธศาสนาและสังคมวัดนายโรง เอฟ เอ็ม ๙๔.๗๕ เมกะเฮิร์ตซ

งานสาธารณูปการ ได้จัดหาทุนและดำเนินการก่อสร้างเสนาสนะ และปฏิสังขรณ์สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ภายในวัดใหม่ทั้งหมด ประกอบด้วย กุฏิ ศาลาการเปรียญ อุโบสถ วิหาร เจดีย์ หอพระไตรปิฎก หอฉันภัตตาหาร หอระฆัง ศาลาท่าน้ำ ศาลาปฏิบัติธรรม เรืองไวย หอองน้ำ หอองสุขา เชื้อนหน้าวัด ปรับปรุงลานวัด ฯลฯ

งานศึกษาสงเคราะห์ ตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ในกรุงเทพฯ ได้มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาวัดนายโรง ในต่างจังหวัด มอบทุนการศึกษาและอุปกรณ์การศึกษาแก่นักเรียนโรงเรียนบ้านนาตุ่น ตำบลบัวทอง อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

งานสาธารณสงเคราะห์ ได้ให้ความช่วยเหลือโดยการบริจาคเงิน และสิ่งของแก่ผู้ประสบภัยพิบัติ ทั้งทางบก และทางน้ำ ตลอดจนผู้ยากไร้ต่าง ๆ

สมณศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตร ในราชทินนามที่ “พระครูปริยัติวิมล”

มรณภาพ พระครูปริยัติวิมล ได้มรณภาพเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๓ เวลา ๒๒.๕๐ น. ณ โรงพยาบาลวิชัยยุทธ กรุงเทพฯ ด้วยโรคปอดติดเชื้อ สิริรวมอายุได้ ๗๙ ปี ๑๑ เดือน กับ ๒ วัน

ทำเนียบเจ้าอาวาสวัดนายโรง

รูปที่ รายชื่อ

รูปที่ ๑ ไม่ทราบนาม

รูปที่ ๒ หลวงপুরอด

รูปที่ ๓ พระอาจารย์หมาด

รูปที่ ๔ พระอาจารย์ตั้ง (รักษาการเจ้าอาวาส)

รูปที่ ๕ พระอาจารย์ทิน (รักษาการเจ้าอาวาส)

รูปที่ ๖ พระอาจารย์อยู่ (รักษาการเจ้าอาวาส)

รูปที่ ๗ พระอธิการปาน อุตฺตโม นธ.เอก., ปธ.๓

รูปที่ ๘ พระอาจารย์แนบ สิริจันโท

รูปที่ ๙ พระค่านวณ ปคุโณ (รักษาการเจ้าอาวาสครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๐)

รูปที่ ๑๐ พระมหาสมใจ สมจิตโต นธ.เอก., ปธ.๔

รูปที่ ๑๑ พระครูปริยัติวิมล (ค่านวณ ปคุโณ) นธ.เอก.,ปธ.๕ (ดำรงตำแหน่งเมื่อ พ.ศ.

๒๕๐๗ – ๓๑ ส.ค ๒๕๕๓)

รูปที่ ๑๒ พระครูรัตนโสภณ (สุรัฐ สิริปัญโญ นธ.เอก., พธ.บ.(สังคมวิทยา), (ดำรงตำแหน่ง

เมื่อ ๑ ก.ย. ๒๕๕๓ – ปัจจุบัน)

พระครูรัตนโสภณ (สุรัฐ สิริบุญโญ) นามสกุล การะเกตุ

อายุ ๕๒ ปี พรรษา ๓๑

วุฒิการศึกษา น.ธ.เอก., พธ.บ., M.A., Ph.D.

ประกาศเกียรติคุณ

พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับโล่รางวัลผู้มีคุณูปการต่อโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง

พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้รับพระราชทานรางวัล เสอาโสภณผู้นำศีลธรรม จากพระเจ้าวรวงศ์เธอ

พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ ศูนย์ส่งเสริม

พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย จ.ปทุมธานี

พ.ศ. ๒๕๕๙

-ได้รับรางวัล พระกนิฐี จาก ฯพณฯ นายอำพล เสนาณรงค์ องคมนตรี ซึ่งจัดโดย สมัชชานัก

จัดรายการข่าววิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (สว.นท) เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม

๒๕๕๙ ณ ศูนย์ประชุม สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ กรุงเทพมหานคร

-ได้รับพระราชทานรางวัล เสาศาสนาธรรมจักร ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา สาขา
การเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศไทย จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช
กุมารี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง

-ได้รับโล่รางวัลประกาศเกียรติคุณ จากมูลนิธิศรีสุภuti ประเทศศรีลังกา เมื่อวันที่ ๒๓
กรกฎาคม ๒๕๕๙

ที่มา : Wat Nairong, www.watnairong.net/ , ประวัติหลวงปู่รอด วัดนายโรง, โปสต์
Wat Nairong, www.watnairong.net/ , วัดนายโรง เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร, โปสต์ พ.ศ.๒๕๖๑.

ราม วัชรประดิษฐ์, ข่าวสด, <https://www.khaosod.co.th/> , เบี้ยแก้ หลวงปู่รอด
วัดนายโรง, โปสต์ 09 มิถุนายน พ.ศ. 2558.

amuletheritage.com